

POSIECZENIE (5) *sb n*

o oraz pierwsze i drugie e jasne, końcowe e pochylone.

sg *A* posieczenié (4); -é (2), -(e) (2). ◊ [*I* posieczenim.] ◊ *L* posieczeniu (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde* w innym znaczeniu w objaśnieniu s.v. *posiecz*.

1. *Ścięcie, skoszenie (o roślinach)* (5) : okthorą łąka slachehny sandek mya pozwal oposzyeczenye tham napuchalach naprzeczywko moszczyskam lyezaczą *ZapWar 1513 nr 2113*.

Wyrażenia: »posieczenie łąki« (3): O połyeczeniu cudzey łąki. *UstPraw E4v; SarnStat 742, 1163*.

»posieczenie trawy« (1): Iako tam gdzie wydzenye czynyl slachatny Ian Mychalowsski o possyeczenye trawy na łącze nyeyesth ymienye puchalskye ale moye Michalowskye *ZapWar 1520 nr 2181*.

2. [*Pocięcie, porąbanie [czego]*]:

Szereg: »potłuczenie i posieczenie«: *A ielliby násćie domowe mogło być dowiedźione/ potłuczenim y pośieczenim śćian álbo domu [...]/ tedy bliźfzy ieft powod nań żółować *SzczerbSpecSax 163*.]*

Synonimy: 1. *pokoszenie, pożęcie*; 2. *porąbanie, potłuczenie*.

Cf **POSIEC**